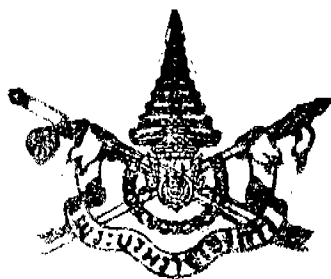

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ

ป้องกันการค้ากำไรเกินควร

พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการ
การค้ากำไรเกินควรเสียใหม่

พระมหากษัตริย์ไทยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ป้องกันการการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. ๒๔๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการการค้า
กำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันการค้า
กำไรเกินควร ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๓ และพระราช
บัญญัติป้องกันการการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๔๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การค้ากำไรเกินควร” หมายความว่า ส่วนเกินของราคา
สูงสุดที่กำหนด

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

ตอนที่ ๓๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

“ คณะกรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการ
กลางหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันการค้ากำไรเกิน
ควรขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “ คณะกรรมการกลาง ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน และ
กรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสี่นาย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์จะได้แต่งตั้งขึ้น ให้มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราช
บัญญัตินี้ทุกท้องที่ที่พระราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการป้องกันการ
การค้ากำไรเกินควรขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “ คณะกรรมการ
ส่วนจังหวัด ” ประกอบด้วยข้าหลวงประจำจังหวัดเป็น
ประธานและกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสี่นาย ซึ่งข้าหลวง
ประจำจังหวัดจะได้แต่งตั้งขึ้น มีอำนาจและหน้าที่ตาม
พระราชบัญญัตินี้ทุกท้องที่ในจังหวัดนั้น และให้ คณะ
กรรมการส่วน จังหวัด ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะ กรรมการ
กลาง .

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖๓ สิงหาคม ๒๔๘๐

มาตรา ๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ครึ่งจำนวนของกรรมการจึง จะเป็นองค์ประชุม ส่วนคำวินิจฉัยให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก กรรมการผู้ใดมีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในคดีใดที่คณะกรรมการ จะต้องพิจารณาดำเนินการแล้ว ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าประชุมเฉพาะเรื่องนั้น

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ

ระบซื้อหรือประเภทสิ่งของ และสั่งห้ามมิให้ค้ากำไรเกินควรในสิ่งของนั้นในเขตท้องที่ที่อยู่ในอำนาจท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือทั้งหมดและเพื่อการนี้ให้อำนาจสั่งการที่เห็นสมควร เกี่ยวกับสิ่งของที่ห้ามค้ากำไรเกินควรได้ดังนี้

(๑) กำหนดราคาสูงสุดของการขายส่ง หรือการขายปลีก

(๒) ให้แสดงราคาโดยชัดเจน

(๓) จัดการปันส่วนในการซื้อ การขาย ตลอดจนการวางแผนไขของการซื้อ หรือการขาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

(๕) สั่งบังคับให้ขายตามปริมาณ และราคาทีคณะกรรมการกำหนดโดยให้ขายแก่คณะกรรมการ หรือผู้หนึ่งผู้ใดที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) สั่งยึดหรือบังคับให้แจ้งปริมาณหรือให้แจ้งสถานที่เก็บ ห้ามซื้อหรือขาย หรือให้ หรือใช้เอง หรือ ยักยอก หรือเปลี่ยนแปลง

(๖) วางระเบียบหรือห้ามการส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๗) เข้าควบคุม เข้ายึด เข้าดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการอันเกี่ยวกับการผลิตหรือการจำหน่าย

(๘) วางระเบียบการ รวมทั้งเงื่อนไขและวิธีการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้มีให้บังคับใช้สำหรับห้ามผลิตหรือสกัดผลิตได้จากเนื้อที่ที่ตนทำ และ สกัดผลิตบ้างก็มีกรรมสิทธิ์และยังครอบครองอยู่

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือคณะบุคคลหนึ่งคณะบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๘ ข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อแทนคณะกรรมการได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการกำหนดราคาสูงสุด ผู้ขายมีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการผู้กำหนดราคาให้เปลี่ยนแปลงราคาได้โดยแสดงหลักฐานให้คณะกรรมการพิจารณา

มาตรา ๑๒ ฉะเพาะสิ่งของที่ห้ามการค้ากำไรเกินควร คณะกรรมการมีอำนาจที่จะทำการสอบสวนเพื่อทราบราคาดั้งเดิมและกำไร เพื่อการนี้ให้มีอำนาจที่จะมีคำสั่งให้บุคคลใด ๆ แจ้งข้อความต่าง ๆ รวมทั้งปริมาณและคุณภาพสิ่งของซึ่งบุคคลนั้นมีอยู่

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือบ้านเรือนของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจสอบสิ่งของที่ห้ามการค้ากำไรเกินควรในเวลาทำงานตามปกติ และมีอำนาจส่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำในเรื่องอันเกี่ยวกับการนั้นได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๑๔ การซื้อ การขาย สิ่งของที่ห้ามการค้ากำไร
เกินควร คณะกรรมการจะกำหนดให้กระทำ ณ ร้านค้า ที่ได้
จดทะเบียนพาณิชย์ไว้แล้ว และโดยเจ้าของ หรือผู้ที่มี
อำนาจจัดการร้านค้านั้น หรือโดยบุคคล หรือคณะบุคคล
ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นผู้กระทำการค้าตามที่ คณะ กรรมการ
กำหนดไว้ก็ได้ หรือจะห้ามการซื้อขาย ณ ที่และโดยบุคคล
ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจอนุญาตก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้ถือว่าจำนวนสิ่ง ของที่มิ วัเกินกว่า
ปริมาณอันจำเป็นที่คณะกรรมการกำหนด เป็นการมิ วัเพื่อ
การค้า

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการได้ตั้งราคาสูงสุด
ของสิ่งของใดหรือให้แสดงราคาขายของสิ่งของนั้นไว้ และ
สิ่งของนั้นมิได้เป็นส่วนของบริษัท เมื่อมีผู้ขอซื้อสิ่งของนั้น
จากผู้ขายปลีกด้วยเงินสด เป็นจำนวนหรือปริมาณไม่เกิน
สมควรแก่การใช้ ผู้ทำการขายปลีกซึ่งมีสิ่งของนั้น ต้องขาย
ให้แก่ผู้ที่ขอซื้อในราคาไม่เกินราคาสูงสุดที่ตั้งไว้ หรือไม่เกิน
ราคาที่แสดงไว้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

มาตรา ๑๗ . ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดกระทำการค้ากำไรเกินควร โดยขายสิ่งของที่ห้ามมิให้ค้ากำไรเกินควร เกินราคาสูงสุดที่กำหนด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าการกระทำเป็นการกระทำร่วมระหว่างบุคคลแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ซื้อของตามบัตรปันส่วน หรือของตามทางราชการอนุญาต ^{ผู้}ซื้อสิ่งของนั้นมาขายให้แก่ผู้อื่น ^{ผู้}มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดทำการซื้อหรือขาย ^{ผู้}หรือให้บัตรปันส่วนแก่ผู้อื่น ^{ผู้}ทั้งผู้ซื้อ ^{ผู้}ผู้ขาย ^{ผู้}ผู้ให้และผู้รับ ^{ผู้}มีความผิดต้อง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดมีสิ่งของที่ห้ามการค้ากำไรเกินควรไว้เพื่อการค้า แต่ไม่ยอมขายเมื่อมีผู้ขอซื้อไม่เกินสมควรแก่การใช้ และโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ขายของที่มีกำนันส่วน หรือของที่ทางราชการมอบให้เพื่อขาย

(๑) มีของนั้นแต่ไม่ขาย หรือขายให้ไม่เต็มตามจำนวน แก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้ซื้อ หรือ

(๒) กระทำการใด ๆ จนได้ของจากผู้ที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้ซื้อมาเป็นของตน หรือ

(๓) ช่วยเหลือผู้ที่มีได้รับอนุญาตจากทางราชการให้ซื้อ และผู้นั้นได้ซื้อของนั้นไป หรือ

(๔) กระทำการใด ๆ ให้สิ่งของที่มีกำนันส่วน หรือของที่ทางราชการมอบให้เพื่อขายแก่ผู้รับอนุญาต ตก

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

ไปเป็นของที่อยู่นอกจำนวนนั้นส่วน หรือนอกจำนวนที่ทาง
ราชการมอบให้

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำ
คุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดมีสิ่งของที่ห้ามการค้า ถ้าใดเกินควร
ชักย้าย หรือทำลาย หรือเปลี่ยนสภาพ ซ่อนเร้น ปิดบัง
หรือให้อุบายด้วยประการใด ๆ เพื่อมิให้ถูกควบคุม มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
ห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดขัดขืนหรือฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือ
มาตรา ๑๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

มาตรา ๒๖ กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติ
การ หรือละเว้นปฏิบัติการในหน้าที่อื่น เป็นการช่วยเหลือ
หรือก่อให้เกิดประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้ที่จะกระทำ
การ หรือกระทำการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าด้วย
ประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำผิดตามพระราช
บัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคล
นั้น เป็นผู้กระทำ เว้นไว้แต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำนั้น
ได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๒๘ ให้ถือข้อความต่าง ๆ ที่คณะกรรมการหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนได้มานั้น เป็นความลับใช้เฉพาะ
ในราชการ ผู้ใดนำข้อความนี้ไปเปิดเผย มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๙ สิ่งของที่ห้ามการค้ากำไรเกินควร ซึ่งเกี่ยว
เนื่องกับความผิด ให้รับเสีย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

ตอนที่ ๓๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๐

มาตรา ๓๐ นอกจากความผิดซึ่งต้องรับตามคำพิพากษา
แล้วนั้น ให้ผู้มีความผิดเสียเงินค่าสินบนนำจับให้แก่ผู้แจ้ง
ความเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่ไม่น้อยกว่า
หนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว ให้
เนรเทศผู้นั้นออกจากประเทศไทย

มาตรา ๓๒ สิ่งของของทางราชการไม่อยู่ในบังคับแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี